ย่อเอกสาร

โดย

สมาน พิพิธกุล สพ.บ.

□

รายงานสิ่งที่ทำให้เกิดการแพ้ (Allergens) ชนิดใหม่

ภูมิคุ้มกันตอบโต้ที่เกิดจากสูดหายใจฝุ่นละอองซึ่งเป็นแอนติเย่นนั้นถูกรายงานซ้ำแล้วซ้ำอีกว่าเป็นสาเหตุของการเจ็บป่วยของทางเดินหายใจ จากการศึกษาฝุ่นละอองที่นำมาจากแหล่งต่าง ๆ ทำให้พบสิ่งที่ทำให้เกิดการแพ้ (Allergen) เพิ่มอีก 2 ชนิด สิ่งแรกก็คือน้ำย่อยโปรตีนอันได้จาก Bocillus subtilis ซึ่งใช้ในอุตสาหกรรมซักฟอก เพื่อกำจัดสีชนิดต่าง ๆ ออกจากเสื้อผ้า สิ่งที่สองก็คือฝุ่นละอองจากไม้ ฝุ่นละอองมีแอนติเย่นซึ่งมาจากเชื้อจุลชีพมากมายหลายชนิด และจากพืช แมลง นก และสัตว์เลี้ยงลูกด้วยน้ำนมอื่น ๆ การทดสอบการแพ้อาจทำได้โดยใช้ทดสอบที่ผิวหนังและทดสอบหาภูมิคุ้มกันในโลหิต—F.C. Lowell in New England T. Med., 281, (bct. 30, 1960) :1012

แผลสุนัขกัดถึงต้องตัดขา

เมื่อ 8 เมษายน 2512 เด็กชายอายุ 12 ปี ชาวเมืองเด็นเว่อร์ รัฐเพนซิลวาเนีย สหรัฐอเมริกา ถูกสุนัขพันธุ์เยอรมัน เชเพิร์ด กัดที่ข้อเท้าซ้ายขณะขี่จักรยาน หลังจากนั้นเด็กชายถูกนำส่งโรงพยาบาล ได้รับการตกแต่งแผล ผูกเส้นเลือดที่ขาดใส่หมุดระบายน้ำเหลือง คนไข้ได้รับการฉีดเพนนิซิลลิน เตตราไซคลีน และ เตตานัสทอกซอยด์ ในระหว่าง 2–3 วันต่อมาคนไข้ปวดบริเวณแผลอย่างแรง อีก 2 วันต่อมาถูกนำส่งโรงพยาบาล การตรวจขั้นแรกพบว่ามีการเน่าตาย (Necrosis) บริเวณแผล การตรวจโดยเพาะเชื้อเนกาทีฟ ในวันที่ 20 พฤษภาคม 2512 ต้องทำการตัดขาใต้หัวเข่าออก

พอต้นเดือนมิถุนายนได้หยุดการใช้ยาปฏิชีวนะต่าง ๆ แต่รักษาโดยใช้ ออกซิเยนความดันสูง (High pressure oxygen therapy) ให้เด็กเข้าไปอยู่ในถังออกซิเยนซึ่งปรับความดัน 3 ระดับ วันละ 3 ครั้ง ๆ ละ 2 ชั่วโมง ด้วยการรักษาโดยวิธีนี้อาการดีขึ้นเป็นที่น่าพอใจ

ภายหลังที่เด็กชายผู้นี้ถูกกัด ได้มีการแยกและกักสุนัขไว้ดูอาการ 12 วัน เมื่อครบกำหนดแล้วเจ้าของไม่ต้องการเลี้ยงจึงให้ผู้อื่นไป และชั่วระยะ 2–3 สัปดาห์ เปลี่ยนเจ้าของใหม่ถึง 2 ครั้ง ในระหว่างนี้สุนัขกัดเด็กอีก 3 คน ภายหลังสุนัขมาอยู่กับเจ้าของคนที่สาม และในวันที่ 25 มิถุนายน ได้ทำการเพาะเชื้อจากลำคอสุนัข แต่ไม่พบเชื้ออันตราย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะได้มีการใช้ยาปฏิชีวนะรักษาอุจจาระร่วงเสียก่อน

W.D. Schrack in CDC Vet. Pub Health Notes (Sept., 1969):4

พยาธิในตับในแมว

เมื่อโลหิตมีบิลิรูบินมากจะทำให้เนื้อเยื่อทั่วร่างกายมีสีเหลืองหรือเรียกอีกนัยหนึ่งว่าดีซ่าน ที่จริงโรคดีซ่าน (Jaundice) ไม่ใช่โรคแต่เป็นอาการของโรคหลายอย่าง โรคที่พบเสมอคือโรคที่ท่อน้ำดีถูกอุดตัน น้ำดีจะหาทางออกไม่ได้ คงบวมคั่งอยู่ในถุงน้ำดีและในที่สุดจะถูกดูดซึมเข้าไปในวงจรโลหิตอันทำให้เกิดอาการดีซ่าน

ประวัติสัตว์ป่วย – แมวไทย อายุ 7 ปี เพศเมีย ตอนแล้ว เบื่ออาหารมา 4 วัน มีอาเจียร ซึมมาก ผอมลงอย่างรวดเร็ว แมวมีนิสัยชอบฆ่าและกินจิ้งจกมาก่อน เมื่อป่วยมีอาการอ่อนเพลียมาก เยื่อชุ่มที่ปากและตามีสีเหลือง อุณหภูมิของร่างกาย 96.6 °F (37.0°C) เม็ดเลือดขาว 14,800 /cmm., ทำการรักษาอยู่ 2 วันอาการไม่ดีขึ้น อาการทรุดหนักยิ่งขึ้น เจ้าของยินยอมให้ทำลายเพื่อตรวจทราก

การตรวจวิการ – เยื่อบุช่องปอดและบุช่องท้องมีสีเหลือง ตับเป็นเม็ด ๆ ท่อน้ำดีขยายใหญ่ ถุงน้ำดีมีน้ำดีข้นและเหนียว เมื่อตรวจตับอย่างละเอียดทางพยาธิวิทยา พบว่ามีอาการตับแข็ง (Hepatic cirrhosis) พบชิ้นส่วนของพยาธิ ทรีมาโตดส์ รวมทั้งไข่พยาธินี้ด้วย

วิจารณ์ – อาการที่เรียกว่า "จิ้งจกเป็นพิษ" (Lizard poisoning) นั้นมีอยู่ 2 ชนิดด้วยกัน คือ ชนิดแรกจิ้งจกที่มีหางสีคราม ยาวประมาณ 5 นิ้ว (12.7 ซ.ม) มีอยู่ทางภาคตะวันออกเฉียงใต้ของสหรัฐฯ หางของจิ้งจกชนิดนี้หลุดออกได้ง่ายและมีพิษซึ่งเรียกว่า "นิวโรทอกซิน" เมื่อแมวกินเข้าไปทำให้ถึงตายได้ จิ้งจกอีกชนิดหนึ่งทำให้เกิดในพยาธิในตับมีชื่อว่า Platynosomum fastosum ตัวอ่อนของพยาธิ (Cercariae) สร้าง cyst อยู่ในตัวจิ้งจกและเมื่อแมวกินจิ้งจกเข้าไป น้ำย่อยจะย่อยพยาธิออกมาและเข้าไปอยู่ในตับแมวในที่สุด จิ้งจกชนิดนี้พบมากในเขตร้อนของสหรัฐ เช่นรัฐฟลอริดา ซึ่งมีดินฟ้าอากาศเหมือนเมืองร้อนอื่น ๆ การชันสูตรโรคขั้นสุดท้ายกระทำโดยตรวจอุจจาระซึ่งพบไข่ของพยาธิ ยังไม่มีการรักษาพยาธิในตับแมวที่ได้ผล – Keith W. Powell, D.V.M., – J.A.V.M.A., Vol. 156 No, 2 (January 15, 1970) ;218

อาการทางประสาทอันเนื่องมาจากพิษของไทรอะริล ฟอสเฟต

ไทรอะริล ฟอสเฟต ใช้ในระบบไฮดรอลิกและใช้เป็นวัตถุหล่อลื่นในเครื่องยนต์กลไกต่าง ๆ ที่ต้องเกิดความร้อนสูง ไทรอะริล ฟอสเฟตประกอบด้วยไทรเฟนิล ฟอสเฟต ไทรเครซิล ฟอสเฟต, ไทรซิเลนิล ฟอสเฟต และไทร–แอลคิลเฟนิล ฟอสเฟต

โคมีอาการทางประสาทเมื่อบังเอิญกินไทรอะริล ฟอสเฟต ซึ่งติดบนหญ้าและอาหารเข้าไป อาการที่สำคัญคือขนหยาบด้าน ซึม อ่อนเพลีย และกล้ามเนื้อทำงานไม่ปกติเดินโซเซ โคบางตัวมีอาการท้องขึ้นและหายใจขัดรวมทั้งหายใจเสียงดังด้วย.– J.W. Dollahite and K.R. Pierce in Am.J. Vet. Res., 30 (Augvst, 1969); 1461

ภูมิคุ้มกันเมื่อฉีดเชื้อรินเตอร์เปสต์และเชื้อไข้หัดในลิง

ลิงชนิด Cynomolgus (Maaca irus) เมื่อฉีดเชื้อรินเดอร์เปสต์ หรือเชื้อไข้หัดอย่างใดอย่างหนึ่งนั้นพบว่า ลิงที่ฉีดเชื้อรินเดอร์เปสต์จะมีภูมิคุ้มกันต่อเชื้อรินเดอร์-

เปสต์ได้สูงมากและมีภูมิคุ้มกันร่วมต่อเชื้อไข้หัดด้วยแต่น้อยกว่า ลิงที่ฉีดเชื้อไข้หัดมีภูมิคุ้มกันต่อเชื้อหัดมากกว่าลิงที่ฉีดด้วยเชื้อรินเดอร์เปสต์ ลิงเป็นสัตว์ที่ติดโรครินเดอร์เปสต์ได้ แม้กระนั้นก็ดีลิงในประเทศที่เคยมีโรครินเดอร์เปสต์ระบาด คือ จากประเทศฟิลิปปีนซ์ และกัมพูชา ก็หาได้พบภูมิคุ้มกันต่อเชื้อไข้หัดไม่ทั้งนี้กระทำโดยการตรวจโลหิต.— K. Yamanouchi, D.V.M., Ph. D.; A. Fukuda, B. Sc.; F. Kobune, D.V.M.; M. Hayami, D.V.M.; A. Shishido, M.D. in Am. J. Vet. Res., Vol. 30, No. 10 (October, 1969) : 1831–1835

ความทนทานของเชื้อ Marek's Disease ของไก่

จากการทดลองความทนทานของเชื้อ ปรากฏว่า เชื้อ Marek's Disease สามารถมีชีวิตได้ดีในไข่ แต่เมื่อนำเอา Allantoic fluid จากไข่ไปเก็บในตู้เย็นแข็ง — 60 °C หรือนำไปเข้าเครื่องดูดแห้งเชื้อจะตาย

เชื้อสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ในเลือดไก่ซึ่งใส่สารเฮพารินกันเลือดแข็ง และเก็บตั้งแต่ 4 °C ถึง — 196 °C แต่ถ้านำเลือดไปทำแห้งเชื้อจะตาย

S.D. Kottaridis, Ph.D.; R.E. Luginbuhl, Ph. D.; T.N. Fredrickson, D.V.M., Ph.D. in Am. J. Vet. Res., Vol. 30, No. 10 (october 1964) : 1851—1855

ต้นทุนการผลิตไก่กระทงในประเทศไทย

จากการทดลองเลี้ยงไก่กระทงลูกผสม White Cornish กับ Bar—Rhode โดยใช้เวลา 10 สัปดาห์ ปรากฏว่าในไก่ 1 ตัว ใช้อาหาร 2.54 ก.ก. และ น.น. ตัวเมื่อครบ 10 สัปดาห์ 0.863 ก.ก. เมื่อหักค่าใช้จ่ายคือ ค่าลูกไก่ตัวละ 3.50 ค่าอาหาร 4.24 บาท ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ 30 เปอร์เซ็นต์ของค่าอาหาร 1.82 บาท รวมกันเป็นทุนการผลิตไก่ 1 ตัว 9.56 บาท ค่าขายไก่คิด ก.ก. ละ 12 บาท ได้เงิน 10.36 บาท คิดแล้วได้กำไรตัวละ 0.80 บาท การใช้ลูกไก่พันธ์ผสม While Rock กับ Bar–Rhode และ Bar ผสมกับ Rhode ก็ให้ผลใกล้เคียงกัน

(หมายเหตุจากผู้เขียน :— ถ้าไก่เป็นราคา ก.ก. ละ 12 บาท จะได้กำไรตัวละ 0.80 บาท แต่ถ้าไก่เป็นราคา ก.ก. 10 บาท ซึ่งมักถูกพ่อค้ากดราคาให้เป็นอย่างที่ว่าเสมอ ๆ จะขายได้เพียงตัวละ 8.63 บาท ขาดทุนตัวละ 0.93 บาท ถ้าเลี้ยง 10,000 ตัว จะสูญเงินไปเปล่า ๆ 9,300 บาท ภายใน 2 เดือนครึ่ง ดังนั้นความหวังของผู้เลี้ยงไก่จึงอยู่ที่ว่าสามารถผลิตลูกไก่ได้เองหรือถ้าต้องซื้อก็ควรจะมีราคาอยู่ในเกณฑ์ที่นี้ และราคาไก่เป็นไม่ต่ำกว่า ก.ก. ละ 12 บาท)— เสาวคนธ์ โรจนสถิตย์ วิเชียร ขำนวลทอง ภาณุเดช สุทัศน์ ณ อยุธยา ในสัตวแพทย์สาร Vol 20 No. 2 (June 1969): 45–54